

† BID VOOR DE ZIEL

van

HEER JEAN ANTHEUNIS

echtgenoot van

Mevrouw Simone MERTENS

*l'hoeraar van de Bond van het H. Hart en lid van andere
godvruchtige genootschappen.*

*Voorzitter en ere-laureaat van het Leerlingensecretariaat
Laureaat van de Arbeid.*

Gouden medaille der Orde van Leopold II.

Bijzondere eretekens 1e en 2e klas.

geboren te Geraardsbergen de 29 januari 1898 en zeer
godvruchtig overleden op 8 december 1967, gesterkt
door de Troostmiddelen onzer Moeder de H. Kerk en
de Pauselijke Zegen " in articulo Mortis "

" Gedenk o mens, dat ge stof zijt en tot stof zult we-
derkeren ..

Hoe dikwijls hoorden we die harde waarheid, die we
pas nu ten volle beseffen, wanneer we met de droeve reali-
teit worden gekonfronteerd.

Onze lieve echtgenoot en vader moet echter niet bang
zijn voor zijn rechter te verschijnen : zijn rijk gevuld, diep
christelijk leven liep over paden van zachtmoedigheid, eer-
lijkheid, eenvoud en onbaatzuchtige liefde voor de zijnen.
Kwistig gaf hij goede raad aan wie beroep op hem deden.
Vooruitstrevend was hij in dienst van de verenigingen
wiens belangen hij behartigde, schalks tegenover iedereen,
zelfs gedurende zijn zware ziekte. En tot diegenen die hem
een bezoek brachten zei hij " ze zeggen dat ik ziek ben ..

Hij was een man uit een stuk, karaktervast, die steeds
de erbid van iedereen afdwong.

Zeer geliefde echtgenote, gedurende 32 jaar huwelijks-
leven waken we geen stap van elkaar, we bouwden samen
aan het geluk van de onzen, we waren mekaars steun en
troost in vreugde en in harde beproevingen. Dank voor al
uw opofferingen, uw kommer, uw inspanningen, en vooral
voor al die slapeloze nachten die gij gedurende een wan-
hopige ziekte aan mijn sponde hebt doorgebracht. Al deze

zorgen geleiden mij als engelen naar het hemels paradijs. Zo
O.L. Heer mij roept is het, om aldaar voor u allen een
plaats voor te behouden : ik waak op u van hier boven.

Joske, " mijn Jean Monnet .. mijn vreugdezaaiër, zan-
ger en artist, wanhoop niet, tien jaar lang was ik met u
overal waar uw werk riep, graag zou ik nog lang, heel lang
die tocht hebben willen voortzetten. O.L. Heer heeft er an-
ders over beschikt, maar denk, wanneer ge terug op het po-
dium zult staan ; " nu zing ik voor mijn Paatje .. en uw
stem zal nog veel mooier klinken, en ik in de hemel, bij het
beluisteren der engelenkoren, zal er trachten de uwe in terug
te vinden.

Paulke, gij die altijd onze kleinste lieverd waart en het
meest bij ons Mamaken, wees nu samen met uw broer, en
weldra met uw zus, haar troost : ze reket op u. Blijf altijd
braaf en deugdzaam, zoals ik het jullie heb voorghouden ;
ga steeds als een flinke man door 't leven, en is de droefheid
nu oneindig groot, de vreugde bij het weerzien zal ons des
te gelukkiger maken.

Liefste Clara, ik had zo gehoopt weldra een dochter bij
te hebben, helaas, het heeft niet mogen zijn ; wees gij nu als
een zonnetje te midden van hen die treuren om mijn veel te
vroegtijdig heengaan.

Beste zuster, dank om uw oprechte genegenheid, vaar-
wel nu. En gij allen, schoonzusters, schoonbroers, familie-
leden en vrienden, vergeet mijn goede echtgenote en kinde-
ren niet, en gedenkt mij in uw gebeden : hier boven zal ik
uw voorspreker zijn.

*Mevrouw Anthéunis-Mertens en kinderen ;
De familiën Anthéunis, Mertens, Cosyns,
Van Eesbeeck,*

*zeer gevoelig voor uw blijken van innige
genegenheid hun betoond bij het overlij-
den van hun dierbare echtgenoot, vader
en familielid, danken U oprecht.*

R. De Schuyteneer, Geraardsbergen